

CUVIOSUL PAISIE AGHIORITUL

CU RECUNOȘTINȚĂ

Părinte, am aflat tămăduire patimilor trupești și sufletești. Cum să-mi manifest recunoștința față de Dumnezeu?

- Ai această recunoștință? Dacă o ai cu adevărat, deja s-a manifestat. Cel mai important este să ai recunoștință înlăuntrul tău. De aici încolo o poți manifesta prin asceză, metanii etc. Iată, acolo, la Coliba mea, se adună câteodată pisici străine pe care le hrănesc. Iar seara când ies afară să iau însemnările din cutie (poștală), sărmanele, nu știu cum să-și manifeste recunoștința. Vin și se alintă la picioarele mele, aleargă înaintea mea,

se cațără pe chiparos, coboară, fac tumbe, vin iarăși la picioarele mele. Una face într-un fel, alta în alt fel. Oare am eu trebuință de aceste manifestări? Nu, dar este ceva care nesilit țâșnește brusc dinlăuntrul lor, deși sunt animale. Vreau să spun că, pentru om, lucrul cel mai important este să aibă înlăuntrul său recunoștința. După aceea o manifesta în orice chip dorește.

Când cineva se manifesta în spațiul recunoștinței, face metaniile din mărinimie, din întraripare, din dragoste pentru Hristos. Atunci nu simte oboseala, așa cum nu obosesc copilașii de nebuna răbufnire a inimii lor, când țopăie de îndată ce-l vad pe tatăl lor.

Sursa: „Despre rugăciune”, pag.73.

PROGRAMUL LITURGIC

- **Vineri: 11 aprilie**
18:00 – Paraclisul Maicii Domnului
20:00 – Spovedanie
- **Sâmbătă: 12 aprilie**
08:00 – Sfânta Liturghie și Parastas
18:00 – Vecernia
- **Duminică: 13 aprilie**
08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ *Duminica a VI-a din Post (Floriile)*
18:00 – Denie

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

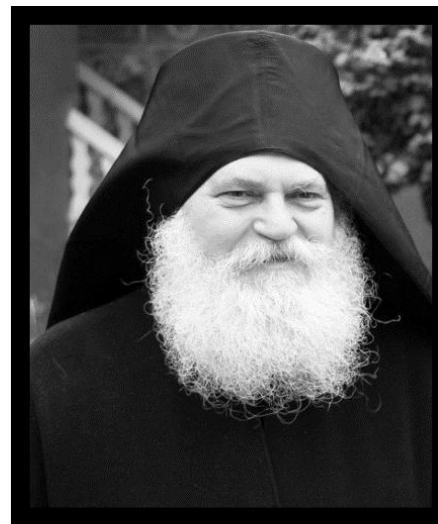
www.sfantul-ilie.ro

BULETINUL PAROHIEI SFÂNTUL ILIE HANUL COLȚEI

„Nu poți ajunge om mare (matur), până ce nu te socotești mort.
Nu poți ajunge om mare în nici un loc din lume și în nici un rang din societate:
în primul rând, câtă vreme te temi de orice este mai mic decât Dumnezeu;
în al doilea rând, câtă vreme iubești ceva ce este mai mic decât Dumnezeu și,
în al treilea rând, câtă vreme nu te obișnuiești
să socotești moartea ta ca pe ceva ce a fost,
nu ca pe ceva ce urmează să fie.”
(Sfântul Nicolae Velimirovici)

♦ Nr. 67 / 06 aprilie 2014 ♦

ARHIMANDRITUL EFREM
EGUMENUL MĂNĂSTIRII VATOPED

GÂNDURILE PĂCĂTOASE

Ce sunt gândurile păcătoase și care este ipostasul lor spiritual?

Gândurile păcătoase sunt cugetări care se împotrivesc voii lui Dumnezeu și acționează în spațiul gândirii omului, fie din voia sa, fie fără voia sa. Minte omului se află într-o continuă mișcare. Fie produce singură diverse gânduri, fie alți factori externi o bombardează cu o sumedenie de gânduri, care se

perindă pe ecranul nostru intelectual.

De unde provin aceste gânduri?

Unele izvorăsc din inima împătimită a omului, iar altele sunt provocate de către diavol. Însuși Hristos ne învață că «din inimă ies gândurile rele, ucideri, adultere, desfrânări, furtişaguri, mărturii mincinoase, hule» (Mat. 15, 19). Patimile omului produc și se hrănesc cu gânduri păcătoase. Din cauza urii nemăsurate pentru om, demonii încearcă cu orice chip să-l împiedice pe acesta să pășească pe drumul mântuirii. Lucrarea lor constă în însămânțarea gândurilor păcătoase, rele, rușinoase, viclene și hulitoare în mintea omului.

Desigur, există și gânduri bune, dumnezeiești, care provin de la Însuși Dumnezeu sau de la sfinți, gânduri care îl îndeamnă pe omul păcătos la pocăință, îl mângâie în încercări și îl luminează spre «descoperirea adâncului Dumnezeirii» (I Cor. 2, 10). Propășirea spirituală a omului depinde de calitatea gândurilor sale. Așadar, trebuie să cultivăm gândurile curate, sfinte, dumnezeiești. Să transformăm mintea noastră într-o fabrică de gânduri bune, așa cum ne îndeamnă Gheronda Paisie.

Cum putem discerne gândurile bune de cele păcătoase?

Numai prin trezvie putem să ne păstrăm mintea curată, să veghem la

poarta sufletului nostru și să discernem gândurile care ne vin. Trezvia este înfrânarea, atenția pe care eu o impun minții mele. Poate fi dobândită prin invocarea preacinstului și preadulcelui nume al lui Iisus Hristos. Rugăciunea «*Doamne, Iisuse Hristoase, miluiește-mă*» – cea mai puternică armă împotriva patimilor și demonilor – este cea care ajută mintea să controleze și să discearnă gândurile.

Gândurile sunt asemenea avioanelor care zboară în văzduh. Nu depinde de noi faptul că aceste avioane zboară continuu în văzduh. Suntem însă datori să nu le lăsăm să aterizeze pe pista sufletului nostru, să nu le îngăduim să pătrundă în lăuntru nostru.

Care este diferența dintre poftă și gânduri?

Pofta, dispoziția pe care o avem spre anumite lucruri sau stări, este o mișcare a inimii, pe când gândul se învârtă în spațiul intelectului. Mai întâi poftim ceva în inima noastră, iar apoi această poftă se exprimă prin intermediul gândului... Așadar mai întâi apare pofta, care este rădăcina păcatului, iar apoi gândul. Tăindu-ne poftele păcătoase, nu facem altceva decât să ne eliberăm de sub stăpânirea gândurilor rele.

De aceea Domnul Hristos, atunci când avertizează că «oricine se uită cu poftă la o femeie a și comis adulter cu ea în inima lui» (Mat. 5, 28), urmărește tăierea poftelor din

rădăcină. Sfântul Grigorie Palama spune că mintea credinciosului care se roagă se curăță ușor de gânduri, însă inima omului, care este forța care produce gândurile, nu se poate curăța dacă nu se curățesc și celelalte forțe ale sufletului, adică pofta și mânia.

Trebuie să ne spovedim toate gândurile?

Gândurile care intră zilnic în mintea noastră sunt de ordinul miilor. Cele mai multe dintre acestea sunt gânduri deșarte, necurate, păcătoase. Cel viclean știe foarte bine cum să-și facă treaba, împrăștiind tot felul de gânduri. Responsabilitatea noastră pentru acestea începe din momentul în care ne dăm consimțământul față de ele, adică atunci când le punem în aplicare. Fiecare om se va confrunța cu gândurile sale în funcție de starea duhovnicească în care se află. Mai exact, cei care au ajuns pe o înaltă treaptă duhovnicească, dobândind cunoașterea perfectă a propriilor lor gânduri, nu vor fi vătămați de contactul cu acestea. Pentru un novice în cele duhovnicești, însă, consimțământul față de un gând păcătos poate deveni extrem de vătămător.

Cel care se nevoiește din punct de vedere spiritual va căuta să-și spovedească gândurile care nu-i dau pace, cele pe care singur nu le poate îndepărta din mintea sa. Nu putem să ne spovedim absolut toate

gândurile, fiindcă acest lucru denotă că suntem bolnavi psihologic. Mulți merg la spovedanie cu un caiet în care și-au notat mii de gânduri care le trec zilnic prin minte. Acest lucru nu este corect, fiindcă, pe de o parte, îl obosesc pe duhovnic, iar, pe de altă parte, nu le este de folos nici penitențelor. Așadar o astfel de practică nu reprezintă rodul trezviei și propășirii spirituale, ci, mai degrabă, denotă o stare bolnăvicioasă.

Putem să ne împărtășim dacă, exact în momentul în care ne apropiem de Sfântul Potir, ne-a dat târcoale un gând păcătos?

Desigur că putem. Ce spune Sfântul Ioan Damaschin în rugăciunea de dinaintea de Sfânta Împărtășanie? «*Înaintea ușilor casei Tale stau și de gândurile cele rele nu mă depărtez*». Sfinții Părinți ne avertizează că războiul gândurilor este foarte greu. În cazul de mai sus, trebuie să tratăm gândul respectiv cu un dispreț imediat, fiindcă este provocat intenționat de către vrăjmaș, cu scopul de a ne împiedica să ne împărtășim. Nu ne vom împărtăși numai dacă ne-a atacat vreun gând care are legătură cu un păcat de moarte, pe care nu l-am spovedit, deși cred că astfel de gânduri nu ne vor lupta abia în acel moment, ci ne vor muștra conștiința cu mult înainte de aceasta.

Sursa: www.pemptousia.ro